

Byla C-500/18

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2018 m. liepos 30 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas:

Tribunalul Specializat Cluj (Klužo specializuotas teismas, Rumunija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2018 m. gegužės 2 d.

Ieškovas:

AU

Atsakovės:

Reliantco Investments LTD,

Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Pagrindinės bylos dalykas

Ieškinys dėl pripažinimo niekiniu ir dėl atsakomybės; ieškovas prašo:

- a) pripažinti nesąžiningomis tam tikras sutarties dėl prekybos finansinėmis priemonėmis bendrovės RELIANTCO INVESTMENTS LT interneto platformoje www.ufx.com sąlygas ir išbraukti tas sąlygas iš sutarties todėl, kad jos yra niekinės;
- b) paskelbti niekiniais šešis kainos pasiekimo pavedimus (angl. *limit order*), kuriuos ieškovas 2017 m. sausio 13 d. pateikė UFX platformoje;
- c) priteisti iš atsakovių 1 919 720 JAV dolerių (toliau – USD) sumą ir teisės aktuose numatytas palūkanas, skaičiuojamas nuo 2017 m. sausio 13 d. iki sumokėjimo dienos, visų pirma kaip žalos atlyginimą, grindžiamą deliktine civiline atsakomybe, arba tam, kad atkurtų ankstesnę šalių padėtį, kainos pasiekimo pavedimus paskelbus niekiniais;

d) priteisti iš atsakovių 191 972 USD moralinės žalos atlyginimą.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Vadovaujantis SESV 267 straipsniu, prašoma išaiškinti Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 12 punktą, Direktyvos 93/13/EEB 2 straipsnio b punktą ir Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 dalį ir 17 straipsnio 1 dalies c punktą.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, aiškindamas Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 12 punkte pateiktą sąvokos „mažmeninis klientas“ apibrėžtį, nacionalinis teismas gali (turi) taikyti tuos pačius aiškinimo kriterijus, pagal kuriuos Direktyvos 93/13/EEB 2 straipsnio b punkte apibrėžta sąvoka „vartotojas“?
2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą neigiamas, kokiomis sąlygomis „mažmeninis klientas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvą 2004/39/EB, tokiaime ginče, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, galėtų remtis vartotojo statusu?
3. Visų pirma, ar tai, kad „mažmeninis klientas“, kaip jis apibrėžtas Direktyvoje 2004/[39/EB], per palyginti trumpą laiką įvykdė daug sandorių ir investuoja labai dideles sumas į finansines priemones, kaip jos apibrėžtos Direktyvos 2004/39/[EB] 4 straipsnio [1 dalies] 17 punkte, yra svarbūs kriterijai vertinant, ar „mažmeninis klientas“ turi vartotojo statusą pagal tą direktyvą?
4. Kai nacionalinis teismas sprendžia dėl savo jurisdikcijos, nes privalo nelygu atvejais, nustatyti, ar taikomas Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 [dalies] c punktas, ar 7 straipsnio 2 dalis, ar jis gali ir (arba) turi atsižvelgti į ieškovo nurodytą materialine teise grindžiamą pagrindą (būtent vien tik deliktinę atsakomybę) kaip priemonę, siekiant apibrėžti tariamai pagal Direktyvą 93/13/EEB nesąžiningas sąlygas, kurioms taikytinos materialinės teisės normos nustatomos pagal Reglamentą (EB) Nr. 864/2007 („Roma II“), ar dėl to, kad ieškova galima pripažinti vartotoju, materialine teise grindžiamas jo prašymo pagrindas tampa nesvarbus?

Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) 2 straipsnio b punktas, 3 straipsnio 1 dalis.

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei

panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1), 1 straipsnio 2 dalis, 2 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnio 1 dalies 12 punktas, 6 straipsnio 4 dalies d punktas, 19 straipsnio 2, 3 ir 5 dalys.

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 17 straipsnio 1 dalies c punktas, 18 straipsnio 1 dalis, 19 straipsnis, 21 straipsnio 1 dalis ir 25 straipsnio 4 dalis.

2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6) 6 straipsnio 1 ir 2 dalys.

2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) (OL L 199, 2007 7 31, p. 40) 2 straipsnio 1 dalis.

2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (OL L 352, 2014 12 9, p. 1) 13 straipsnio 1 dalis.

Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas remiasi įvairiomis nacionalinės teisės nuostatomis, kurias ieškovas įvardijo savo skunde ir „kurios galėtų būti taikomos nagrinėjamu atveju“, jeigu byla būtų nagrinėjama iš esmės. Tačiau šios nacionalinės teisės nuostatos visgi nėra svarbios sprendžiant jurisdikcijos problemą, kuri yra prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas.

Trumpas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos apibūdinimas

- 1 2016 m. lapkričio 15 d. ieškovas susikūrė skaitmeninės prekybos paskyrą bendrovės RELIANTCO INVESTMENTS LTD interneto platformoje www.ufx.com ir toje platformoje pareiškė sutinkąs su UFX sąlygomis, siekdamas prekiauti tokiomis finansinėmis priemonėmis, kaip sandoriai dėl kainų skirtumų (angl. *contract for difference*, toliau – CFD).
- 2 Kad susikurtų paskyrą UFX platformoje, ieškovas pasinaudojo komercinės įmonės saityno domenu ir kaip tos komercinės bendrovės plėtros direktorius susirašinėjo su bendrove RELIANTCO INVESTMENTS LTD.
- 3 2017 m. sausio 11 d. ieškovas pasirašė sutartį dėl iš prekybos gaunamo pelno, nurodydamas, kad ketina pasinaudoti bendrovės RELIANTCO INVESTMENTS

LTD pasiūlytais sandoriais, bei nurodė, kad perskaitė ir suprato pasiūlymo sąlygas ir sutiko jų laikytis.

- 4 Tokiomis sąlygomis ieškovas sutiko su bendrove RELIANTCO INVESTMENTS LTD, kaip nacionaline reguliavimo institucija, kuri veikė pagal Kipro vertybinių popierių ir biržos komisijos leidimą bei jos nustatyta tvarka, sudaryti kliento sutartį dėl prekybos CFD, laikantis tame akte nustatytų sąlygų.
- 5 Pagal šalių susitarimo 27 straipsnį visi iš sudarytos kliento sutarties kylantys ar su ja susiję ginčai bus sprendžiami Kipro teisme, o sudarytam aktui ir visiems šalių derybiniais santykiams bus taikomi Kipro teisės aktai.
- 6 Per laikotarpį nuo 2016 m. lapkričio mėn. iki 2017 m. sausio 13 d., įvykdes 197 prekybos CFD sandorius, ieškovas gavo 644 413,53 USD pelną.
- 7 2017 m. sausio 13 d., atsižvelgdamas į naftos kainą, ieškovas pateikė UFX platformoje šešis kainos pasiekimo pavedimus. Ieškovas teigia, kad dėl tų sandorių jis prarado visą į prekybos sąskaitą pervestą sumą, t. y. 1 919 720 USD.
- 8 2017 m. balandžio 26 d. ieškovas pareiškė ieškinį Kipro bendrovei RELIANTCO INVESTMENTS LTD ir bendrovės RELIANTCO INVESTMENTS LTD LIMASSOL SUCURSALA BUCUREȘTI (RELIANTCO INVESTMENTS LTD LIMASSOL) Bukarešto filialui prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiame teisme; jis nurodė, kad nukentėjo nuo manipuliacijų, dėl kurių buvo prarasta pirmiau nurodyta suma.
- 9 Tokiomis aplinkybėmis ieškovas tvirtina, kad atsakovėms kyla civilinė atsakomybė dėl vartotojų apsaugos nuostatų pažeidimo. Jis taip pat prašo įvairias sutarties sąlygas paskelbti nesąžiningomis ir, kaip niekines, išbraukti jas iš sutarties; paskelbti niekiniais šešis kainos pasiekimo pavedimus, kuriuos ieškovas pateikė UFX platformoje 2017 m. sausio 13 d.; ir visų pirma priteisti iš atsakovių 1 919 720 USD sumą su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo 2017 m. sausio 13 d. iki sumokėjimo datos, kaip žalos atlyginimą, grindžiamą deliktine civiline atsakomybe, arba tam, kad atkurtų ankstesnę šalių padėtį, minėtus kainos pasiekimo pavedimus paskelbus niekiniais, ir priteisti iš atsakovių 191 972 USD neturtinės žalos atlyginimą.
- 10 Iš esmės ieškovas tvirtina, kad atsakovėms kyla deliktinė civilinė atsakomybė, nes buvo pažeistos teisės nuostatos dėl jo, kaip vartotojo, apsaugos: atsakovės neįvykdė teisinės pareigos jį informuoti, jam patarti ir jį įspėti apie teikiamas paslaugas ir riziką, susijusią su prekyba UFX platformoje, į UFX platformoje sudarytą sutartį įtraukė daug nesąžiningų sąlygų, kurios nebuvo aptartos, todėl buvo smarkiai pažeista šalių teisių ir pareigų pusiausvyra, o tai prieštarauja sąžiningumo principui; [atsakovės] teikė netinkamas rinkodaros ir konsultavimo investicijų klausimais paslaugas, kurios buvo pridengtos tam tikrų „asmeninio trenerio“ paslaugų forma pateiktų pavedimų neįvykdė pagal duotus nurodymus, ir dėl šios aplinkybės buvo padaryta žala.

- 11 Atsiliepime į ieškinį atsakovės pareiškė prieštaravimą, grindžiamą Rumunijos teismų bendrosios jurisdikcijos nebuvimu; jos tvirtina, kad ieškinį turi nagrinėti Kipro teismai.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 12 Grįsdamos prieštaravimą dėl Rumunijos teismų jurisdikcijos **atsakovės** remiasi įvairiais argumentais.
- 13 Pirma, jos tvirtina, kad UFX platformoje sudarytos sutarties 27 straipsnyje jos šalys pasirinko, kad jurisdikciją nagrinėti jų ginčus turi Kipro teismai, ir šis pasirinkimas galioja.
- 14 Antra, Kipro teismas, t. y. Limasolio apygardos teismas, kurio ieškovas paprašė taikyti laikinąją apsaugos priemonę – Kipre esančio pirmosios atsakovės turto areštą – jau priėmė sprendimą; jame jis pripažino savo jurisdikciją išnagrinėti bylą.
- 15 Trečia, atsakovės mano, kad Rumunijos teismai neturi jurisdikcijos, kuria remiasi ieškovas ir kuri grindžiama 17 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatomis, siejamomis su Reglamento Nr. 1215/2012 18 ir 19 straipsnių nuostatomis, nes tuo atveju, kai ginčijamas jurisdikcijos pasirinkimo galiojimas, vadovaudamasis minėto reglamento 25 straipsnio 1 dalimi teismas privalo tą galiojimą įvertinti pagal valstybės, kurios teismus pasirinko bylos šalys, įstatymus, t. y. pagal Kipro teisės normas.
- 16 Ketvirta, atsakovės teigia, kad, jų nuomone, ieškinys grindžiamas *culpa in contrahendo*, kadangi ieškovas prašo pripažinti deliktinę civilinę atsakomybę, iš esmės už tai, kad paskelbta tariamai melaginga reklama ir tariamai neįvykdytos prievolės suteikti informaciją prieš sutarties sudarymą, nes, vadovaujantis Reglamento Nr. 864/2007 2 straipsnio 1 dalimi, *culpa in contrahendo* yra nesutartinė prievolė.
- 17 Penkta, atsakovės tvirtina, kad neaišku, ar ieškovas remiasi Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punkto sakinio pirmąja dalimi (sutartis sudaryta su asmeniu, vykdančiu komercinę arba profesinę veiklą valstybėje narėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta), ar c punkto sakinio antrąja dalimi ([veikla] yra kitu būdu susieta su minėta valstybe nare ar keliomis valstybėmis, įskaitant tą valstybę narę, jeigu sutartis priskiriama tokios veiklos sričiai).
- 18 Šiaip ar taip, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punktu, jis ginčui netaikytinas, nes antroji atsakovė, kuri yra pirmosios atsakovės kontroliuojamoji įmonė, Rumunijoje neturi nė vieno darbuotojo, nevykdo jokios ekonominės veiklos ir dar nėra gavusi Kipro vertybinių popierių komisijos leidimo vykdyti veiklą; be to, kontroliuojančioji bendrovė tiesiogiai neteikia prekybos rinkoje paslaugų Rumunijoje.

- 19 Šešta, atsakovės siekia ginčyti ieškovo kaip vartotojo statusą, teigdamos, kad jis yra fizinis asmuo, vykdomas veiklą, kuria siekta pelno, t. y. siekė gauti pelno iš prekybos CFD, taigi jis nevykdė su savo profesija nesusijusios veiklos, veikiau tai buvo konkreti profesinė veikla, ir vykdydamas sutartį gavo 644 413,53 USD pelno, kuris susidarė per laikotarpį nuo 2016 m. lapkričio mėn. iki 2017 m. sausio 13 d., įvykdžius 197 prekybos CFD sandorius, iš kurių buvo užginčyti vos šeši. Kadangi ieškovas veikė ne kaip vartotojas, Reglamento Nr. 1215/2012 19 straipsnio nuostatos jam netaikytinos. Be to, vartotojo statusas turi būti nustatomas pagal Kipro teisę, ir Kipro teismas jau išreiškė abejonių dėl galimybės pripažinti, kad ieškovas turi tokį statusą.
- 20 **Ieškovas** prašo atmesti atsakovių pareikštą prieštaravimą, teigdamas, kad Rumunijos teismai turi jurisdikciją ginčą nagrinėti iš esmės.
- 21 Ieškovas tvirtina, kad UFX sutarties 27 straipsnio nuostata dėl jurisdikcijos negalioja, nes yra niekinė dėl to, kad, vadovaujantis Reglamento Nr. 1215/2012 25 straipsnio 1 dalimi, pagal tos valstybės narės teisę susitarimas yra niekinis turinio galiojimo atžvilgiu, arba dėl to, kad susitarimui taikytina bent viena iš to reglamento 25 straipsnio 4 dalyje nustatytų išimčių.
- 22 Jis tvirtino, kad tokiu būdu nepaisoma Reglamento Nr. 1215/2012 25 straipsnio 4 dalies nuostatų, kuriose daroma nuoroda į skirsnio „Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis“ 19 straipsnį. Pasak ieškovo, jurisdikcijos pasirinkimas UFX sutartyje prieštarauja pastarojo straipsnio nuostatomis, ir paprašė, kad ta sutarties nuostata būtų pripažinta nesąžininga. Todėl, ieškovo nuomone, vartotojų apsaugos teisės aktų atžvilgiu ši sąlyga negalioja ir Kipro teismų jurisdikcijos pasirinkimo negalima laikyti galiojančiu.
- 23 Dėl atsakovių argumento, grindžiamo Limasolio apygardos teismo sprendimu, ieškovas tvirtina, kad nagrinėjamoje byloje jis neturi *res judicata* galios, nes šis argumentas buvo priimtas vadovaujantis Reglamento Nr. 1215/2012 35 straipsnio nuostatomis dėl laikinųjų arba apsaugos priemonių, o ne nagrinėjant bylą iš esmės, ar svarstant Rumunijos teismų bendrosios jurisdikcijos klausimą.
- 24 Ieškovas taip pat teigia, jog dėl teiginio, kad ieškinį grindžiant *culpa in contrahendo* sąvoka, neatmetama galimybė remtis Reglamento Nr. 1215/2012 4 skirsniu, nes juo siekiama vartotojų interesus apsaugoti materialinės teisės nuostatomis. Tokios teisinės apsaugos *ratio* taptų iliuzinis, jeigu būtų apsiribota tik ieškiniais dėl sutartinės atsakomybės, bet nebūtų aprėpta labai plati civilinės teisės pažeidimų sritis.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas teigia, kad, siekiant nustatyti jurisdikciją šioje byloje, būtina išaiškinti Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 12 punkte minimą sąvoką „mažmeninis klientas“. Taip pat jis mano esant reikalinga nustatyti, ar nacionalinis teismas galėtų ir (arba) turėtų

atsižvelgti į ieškovo nurodytą materialinės teisės normomis grindžiamą pagrindą (būtent deliktinę atsakomybę) kaip priemonę, siekiant apibrėžti tariamai, pagal Direktyvą 93/13 nesąžiningas sąlygas, kurios taikytinos materialinės teisės normos nustatomos pagal Reglamentą Nr. 864/2007, ar dėl to, kad ieškovą galima pripažinti vartotoju, materialine teise grindžiamas jo prašymo pagrindas tampa nesvarbus.

- 26 Taigi minėtas teismas tvirtina, kad ieškovo skundas grindžiamas deliktine civiline atsakomybe, t. y. nesutartine atsakomybe, kuriai taikytina materialinės teisės nuostata įtvirtinta Reglamente Nr. 864/2007, nors kartu jis remiasi savo kaip vartotojo statusu, o tokioje padėtyje jo skundas galėtų būti priskiriamas sutarčių teisės sričiai, o jurisdikcijai turėtų būti nustatyta vadovaujantis Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatomis.
- 27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat teigia, kad, pirma, atsakovės siekia ginčyti teiginį, jog ieškovas turi vartotojo statusą, ir tvirtina, kad Reglamento Nr. 1215/2012 19 straipsnio nuostatos netaikomos ir kad vartotojo statusas turi būti nustatomas pagal Kipro teisę, o Kipro teismas jau išreiškė abejonių dėl tokio ieškovo statuso. Antra, ieškovas teigia, kad Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 12 punkte minima sąvoka „mažmeninis klientas“ sutampa su sąvoka „vartotojas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 93/13 2 straipsnio b punktą.
- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas išreiškė abejonių dėl pastarojo ieškovo argumento. Iš tikrųjų jis tvirtina, kad Direktyvos 93/13 2 straipsnio b punkte sąvoka „vartotojas“ apibrėžta kaip „bet kuris fizinis asmuo, kuris sutartyse, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo verslu, prekyba ar profesija“, o Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 12 punkte apibrėžtos sąvokos „profesionalus klientas“ apibrėžtį patenka subjektai, kurie turi gauti leidimą veiklai finansų rinkose arba kurių veikla šiose rinkose turi būti reguliuojama.
- 29 Todėl iš šių nuostatų išaiškinimo matyti, kad „vartotoju“ gali būti tik fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas su jo profesija nesusijusių tikslų, o „mažmeniniu klientu“ gali būti tiek fizinis, tiek juridinis asmuo, išskyrus tuos, kurie yra nurodyti Direktyvos 2004/39/EB 2 priede.
- 30 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas remiasi 1997 m. liepos 3 d. Sprendimu *Benincasa* (C-[269/95], EU:C:1997:337), kuriame jis pareiškė, kad „tik sutartims, sudarytoms nevykdant profesinės veiklos ir neturint tokio tikslo, o siekiant vien patenkinti patį asmens privataus vartojimo poreikį, taikoma speciali <...> tvarka vartotojų apsaugos srityje ir tokios apsaugos negalima pateisinti sutarties, pagal kurią vykdoma profesinė veikla, atveju“.
- 31 Atsižvelgdamas į tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas laikosi nuomonės, kad atsakovių teiginiai, jog ieškovas per apytikriai tris mėnesius įvykdė 197 prekybos CFD sandorius ir gavo 644 413,53 USD pelno, o

ginčijo vos šešis minėtus sandorius, yra svarbūs. Veikdamas nurodytomis aplinkybėmis, ieškovas gali būti kvalifikuotas kaip profesionalus klientas pagal Direktyvos 2004/39 II priedo 2 punkte nustatytus kriterijus.

- 32 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat tvirtina, kad, siekdamas susikurti paskyrą UFX platformoje, ieškovas pasinaudojo komercinės įmonės saityno domenu ir valdė susirašinėjimą su bendrove RELIANTCO INVESTMENTS LTD kaip tos komercinės bendrovės plėtros direktorius.
- 33 Atsižvelgdamas į tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas laikosi nuomonės, kad reikia išaiškinti sąvokas „mažmeninis klientas“ ir „vartotojas“ ir, visų pirma, nacionaliniams teismams taikytinus rekomenduojamus ar privalomus kriterijus, kuriuos jie galėtų taikyti aiškindami tam tikrą sutarties sąlygą pagal Sąjungos teisės normas, taip pat turint omenyje, kad nacionaliniam teismui tenka pareiga nustatyti, ar, vadovaujantis tais kriterijais, vartotojo statusą turinti šalis atitinka jai taikomas sąlygas.
- 34 Dėl ketvirtojo klausimo pasakytina, kad jis svarbus tame kontekste, kuriame prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui tenka pareiga apibrėžti jurisdikciją, o po to nustatyti, nelygu atvejis, Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punkto arba 7 straipsnio 2 dalies poveikį, vadovaudamasis aiškinimo kriterijais, kurie jam galbūt bus nurodyti atsakymuose į pirmuosius tris klausimus, ir remdamasis pirmiau minėtų Reglamento Nr. 1215/2012 nuostatų išaiškinimu.
- 35 Dėl to prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad Reglamento Nr. 1215/2012 4 skirsniu reglamentuojamas bylų dėl sutarčių su vartotojais teisingumas, ir jo nuostatos iš principo taikytinos ieškiniams, kuriuos vartotojas teikia remdamasis sutartimi, o šiuo atveju skundas grindžiamas išimtinai deliktine civiline atsakomybe, todėl sutartinio santykio galimybė atmetama ir, susiklosčius tokiai padėčiai, siekiant nustatyti jurisdikciją, iškyla klausimas dėl Reglamento Nr. 1215/2012 2 skirsnio 7 straipsnio 2 dalies poveikio.
- 36 Tokiomis aplinkybėmis, nors ieškovas laikėsi nuomonės, kad, remiantis *acte clair* doktrina, prejudiciniai klausimai nėra nei reikalingi, nei tinkami pagrindinėje byloje iškilusiam ginčui išspręsti, o atsakovės, atvirkščiai, manė esant reikalinga suformuluoti teismo iškeltus prejudicinius klausimus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad, siekiant nustatyti jurisdikciją pagal Reglamentą Nr. 1215/2012, Teisingumo Teismui reikia pateikti suformuluotus prejudicinius klausimus, kad būtų išaiškintos nuostatos, kurios yra svarbios siekiant išspręsti prieštaravimą, grindžiamą Rumunijos teismų jurisdikcijos nebuvimu, atsižvelgiant į Sąjungos teisės normose nustatytus tikslus.